

lesarabrøv

Hálvar og heilar lygnir

J. V. skivrar í Dimmalætting hósdagin um tað viðførd P. Ellefsen skal hava fingið aftaná hansara 1. mai dagsrøðu m.a. frá Sosialinum. Nú er tað eingin loyna, at hesin sami J. V. er ein meistari at geva rangar upplýsingar, í hesum føri at leggja lógmann undir at hava skrivað, tað sum hevur staðið í Sosialinum um 1. maidagsrøðuna hjá P. E. Men tað er hansara søk, hann kann vinda so nógv rangar upplýsingar, og royndir at fáa fólk at trúgva tí sum hann skivrar, men harfyri verður hetta ikki størri kunnleiki, sum hesin maður framvegis væl ætlar sær at føra í pennin fyri ívasaman politiskan

vinning.

Tað einastandandi, sum sambandsmenn leggja eftir javnaðarmonnum, men ikki kann reingjast, at tað er javnaðar-rørsan og verður framvegis henda rørsla, sum í framtíðini kemur at visa seg at vera hollasti vinur og stuðul arbeiðsmanna.

So tosa bara um órættvísi og um vilja at fremja søk arbeiðanna harra J. V., tað verða ikki tú og ikki tínir menn, sum ikki blúgvast við at taka lygnina í brúk, sum kom at vera verjar arbeiðaranna, tað hevur mangan fyrr víst seg, tá hevur ástaðið.

P. V.

Nýnazisma í Føroyum

Eg veit væl at tit tora illa at seta slík brøv í tykkara blað. Soleiðis var tað eisini meðan vit livdu undir krígunum: fólkíð hevði stóra sympatí fyri nazi-hugsjónini, og børnini hjá teim sum segdu teirra frælsishugsjón bart út, blivu ofta bankað av børnunum hjá hinum familjunum. At alt gekk fyri seg í 30-40-unum við orðrum, tað er satt. Vit gingu inn fyri Hitleri, og børnini hjá teim ið ikki gjørdur tað, fingubank.

Eg eri nú eldri kona, og eg angri alt hetta sum eg var partur av. Friður hevur verið í 30 ár, tað eri eg glað fyri. Men eg eri byrjað at lukta tað, at søgan er byrjað at endurtaka seg. Ungdómurin fær einki arbeiði, veit einki at gera, og endin verður at hann verður desperatur. Um ikki onkur væl skipað rørsla fær ungdomin at savnast fyri onkrum hugskoti.

Og tað er tí eg eri bangin. Eg seggi ný-nazistiskan flokk opna

Stórur stormur av lítlum loti

Tað var ikki í mínum huga at so nógv skuldi standast av so lítlum.

Hermann Jacobsen blaðstjóri, bað um samrøðu. Hetta fekk hann, treytad av at lata okkum fáa loyvi til at gjøgnumganga ritið, áðrenn tað fór til prentingar. Tað játtaði hann, men gjørdi tað ikki. Í hesi samrøðu setur hann fram spurning — sum hann sjálvur segði — onki hevur við evni at gera. Vit vildu ikki umrøða framsetta spurning, so hann fekk bert eitt stutt svar, og bóðu vit hann um ikki at festa tað á prent. Kortini gjørdi hann tað. Hetta var ógvuliga harmuligt, og var betur ógjørt, tí tað kann ongum øðrum tæna, enn at ríva upp í grøðandi sár.

Viðv. skúlanum í Hoydølum, so var hetta nakað undirritaði skeyt inn, sum mína persónligu meting. Hevði eg fingið ritið, so var hetta eisini strokið.

So er tað at Tórfinn Smith ringir frá Sosialinum og spyr meg nærri um hetta. Millum annað um skúlin í Hoydølum hevði ávirkað ungdomin í Filadelfia, hvar til eg svaraði, at tað meinti eg ikki, visti heldur ikki um nakar gekk har. Annars lat

eg hann vita, at eg helst vildi verða friur fyri at tosa við blaðmann, greiddi honum frá mínum royndum, og um hvussu hetta var komið í »NÚ« og um hvussu Hermann ikki hevði hildið sít orð. Tórfinn helt sum eg, at tað var skeivt atborið. Eg bað Tórfinn ikki gera nakað meiri burtur úr, men eg vildi verða honum takksamur um hann kundi nevna atferðina hjá »NÚ«. Hesum lovaði hann mær. Annars segði hann seg ikki hava nakra ætlan um at gera nakað meiri burtur úr hesum. Sostatt helt eg hann hevði fingið svar á spurningin hann setti. Síðani gongur prátið okkara millum um skúlarnar yvirhøvur, men at hann skuldi seta hetta á prent hevði eg seinast av øllum væntað.

Tá nú blað-moralurin endiliga skal verða soleiðis vorðin, vil eg her gera kunnugt, at tað sum í hesum sambandi er nevnt, er ikki nakað »Filadelfia« stendur fyri, men mín persónliga metan. Kann verða at hon er skeiv — ongantið betur. Havi eg sagt nakar sum ikki passar fari eg at biðja um umbering.

Eg eri als ikki úti eftir

seg. Tey nevna tað VILJAN, men hetta er ein nýggj nazisma — tann dagur er ikki fjarur, har hesi forfórdungu fólk góðast við vápnnum og fara eftir teim »herviligu« kommunistunum og bróta herðableið, bringubein og kranir við fascistiskum arbeiðshættum.

Vit vita væl, at summir føroyingar høvdu ávis nazista-sym-

pati undir krígunum. Avisar familjur, og vit ræðast, at synir og dótur úr slíkum heimum vakna og fáa hugin aftur.

Vónandi eiga vit eina so stóra mótsæði móti nýnazismuni, at hon ikki kemur fyri seg. Tær ymisku familjurnar fara at strongja uppá, men vit mega sigra!

Lat frælsisandan og tjóðveldisandan skola inn yvir landið, og drunka kapitalisins nýnazismu og hennara familjur!

Livið frælsið — doyggjið agenturini!

Læsið Breckmann-kjafin!

frælsisagentur

Ansa tykkum fyri Mafiuni!

Eg eri føroyingur sum havi siglt við donskum reiðari í nógv ár. Nú eri eg koyrdur í land, endiliga, tí eg segði mína hugsan við vilja.

Vanliga hoyra vit, at føroyingar manna stóran part av offisersmannningini í danska skipaflotanum. Vit kunnu freistast til at halda at tað er tí føroyingar eru so raskir. At teir verða tiknir fram um hinar, tí teir duga betur.

Nei. Grundin er, at teir eru meir undirbrotligir. Formaður sjómanna-felagsins, Preben Møller Hansen, er annar maður. Føroyingar finna seg í øllum, sum teimum verður bjóðað. Teir leggja litið í fakfelag sjómanna, sum berjist fyri mannsömilig kor. Føroyingar eru góð arbeiðsmegi, tí teir vilja bert egna besta, og hugsa neyvan um kammeratslig fakfelagskrøv.

Fyrst lata ungir ósekir føroyingar seg keypa sum træla-arbeidskraft av Ap-Møller. Tá eru teir bundnir til hesa kapitalista-

mafiu. Teir sleppa ikki heim aftur. Noyðast at selja seg sjálfan sum træl til eitt liv uttan konufólk, liv ella gleði. Ikki sørt betri enn trælahaldið í USA áðrenn Lincoln. Eg vil avgjort bera boð í bý og ávara ungar føroyingar móti at selja sjálfan seg til hesa MAFIU-fyrirteku, sum eitur AP-Møller ella eitt-hvørt annað. Eg havi sjálfur roynt tað. Eri blivin kriminellur sum einasti útvegur at loysa meg aftur frá trælahaldinum hjá hesi MAFIU.

Nú ætli er mær heim aftur til Føroya at liva eitt hampuligt liv. Men eg veit, at teir fara at bliva,

við at lokka ungar føroyingar til at selja liv sitt til skipafelagini. Eg vil uppá tað sterkasta ávara ungdomin móti hesum MAFIA-keypi.

Sjálvandi er danski handelsflotin áhugaður í føroyskum yvirmonnum. Teir tora ikki at mukka. Teir svikja fakfelagini. Teir ganga orindi arbeiðsgevaranna. Tað er ikki merkiligt, at vit føroyingar eru væl lýddir millum reiðarar, men illa lýddir millum sjómenninar, sum vit áttu at kent okkum heima millum.

Rendur sjómaður

ar móti teimum í greinini nevndu skúlum.

Tað er jú okkara arbeiði sum blaðmenn at visa á teir skeivleikar í samfelagnum sum finna, og um satt var sum Ivan segði í prátinum við NÚ, høvdu vit einki annað í at velja enn at kanna viðurskiptini á skúlanum. Fyri at fáa hetta so objektivt

sum gjørligt settu vit okkum sjálvandi eisini í samband við rektaran á skúlanum í Hoydølum.

Við blaðmoralinum er einki galið í hesum føri, men heldur at menn ofta hava lyndi at siga meir enn teir tola at siggja á prenti.

tór-

Kunngerð

Valið 21. juni 1977 av 3 limum til Kaldbaksnevndina fer fram í skúlanum í Kaldbak.

Vallistar til valið verða framlagdir hin 24. mai 1977 til alment eftirlit hjá Andrias Reinert, skrivara í Kaldbak.

Listarnir verða liggjandi frammi til og við hin 7. juni 1977.

Kæra um, at onkur av órøttum er komin upp á listan, ella onkur rættkomin er ikki tikin við, skal í seinasta lagi hin 14. juni 1977 verða send valnevndini, sum kannar og tekur endiliga avgerð í málinum.

Vart verður gjørt við, at valrætt til valið hevur hvør tann, sum

a. lýkur treytirnar fyri valrætti til Føroya Løgting, b. er tilmeldaður í fólkavirvritinum í Kaldbak í seinasta lagi 31. juli 1976.

c. og sum hin 21. juni 1977 framvegis er bústandi í fyrrnevndu Kaldbaks kommunu.

Eingin, sum stendur ikki á vallistanum, kann útinna valrætt.

Um onkur er komin á vallistan, men sum ikki longur er fastbúgvandi í kommununi, hevur hann ikki rætt til at velja.

Tórshavn, hin 17. mai 1977.
Valnevnd Tórshavnar Býráðs